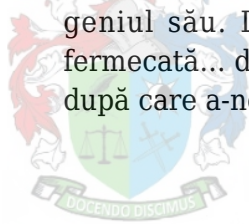

NEMURITORUL GEORGE ENESCU (19.08.1881 - 04.05.1955)

Pe celebrul compozitor George Enescu, născut în Liveni-Vârnăv (Bucovina mirifică) sub semnul lui Apollo, părintele spiritual al tuturor slujitorilor muzicii, fiind primul român care a intrat în panteonul cultural mondial, ale cărui opere sunt interpretate de marile orchestre pe întreg mapamondul, îl vom avea din nou acasă la el și în acest an, la „Festivalul Internațional George Enescu” (2-24 septembrie). Festivalul a avut deschiderea oficială în data de 4 septembrie 1958, la trei ani după moartea lui George Enescu, marcând debutul celei mai importante manifestări muzicale internaționale găzduite de România.

Urma să se desfășoare din trei în trei ani, fiind însoțit de un concurs internațional în primele 5 ediții, întrerupt ulterior și reluat odată cu ediția din 1991. Iată ce scria discipolul genialului Enescu, lordul Yehudi Menuhin: „Am crescut în Africa, ascultând discuri cu Rapsodiile Române. Nu mi-am imaginat vreodată că într-o zi voi ajunge în Europa, de care mă îndrăgostisem ascultând muzica lui Enescu și că voi deveni parte din viața celebrului meu maestru”. Printre personalitățile care au participat la această ediție inaugurală s-au numărat nume importante ale scenei internaționale: soliști ca Yehudi Menuhin, David Oistrach, Halina Czerny-Stefanka, Nadia Boulanger, Monique Haas, Iacov Zak sau Claudio Arrau, iar dintre dirijori: Sir John Barbirolli, Carlo Felice Cillario sau Carlo Zecchi. Ridicând cortina timpului, acolo, în mijlocul naturii minunate a Moldovei, în satul Liveni, comuna Manoleasa, județul Botoșani, a crescut micuțul George Enescu legănat de ciripitul păsărilor și cântecelele nemuritoare (doine, balade) ale rapsozilor populari, acolo în plai de dor nestăvilat s-a dezvoltat geniul său. La vârsta de patru anișori știa să scrie, să socotească și să mânuiască scripca fermecată... de care nu s-a mai despărțit toată viața, ca la numai cinci ani să dea primul său concert, după care a nceput studiile de compoziție sub îndrumarea lui Eduard Caudella.

ROMÂNIA

*Independența
prin Cultură*

Drumul spre afirmare al tânărului George Enescu a fost presărat cu succese remarcabile. Fiind neostenit luptător, devenise învingător, cum singur mărturisea: „Odihnește-te prin muncă”. A depus eforturi susținute să „învețe carte” (așa cum îl sfătuia buna sa mamă - Maria, fiica preotului Cosmovici, și tatăl Costache Enescu) și să stăpânească vioara ca un zeu olimpian, fiindcă purta în suflet un crez drag... „Muzica este viața mea”. Între anii 1888 și 1894 studiază la Conservatorul din Viena, având profesori, printre alții, pe Joseph Hellmesberger jr. (vioară) și Robert Fuchs (compoziție). Se încadrează rapid în viața muzicală a Vienei, concertele sale, în care interpretează compoziții de Johannes Brahms, Pablo de Sarasate, Henri Vieuxtemps, Felix Mendelssohn-Bartholdy, entuziasmând presa și publicul, deși avea doar 12 ani.

După absolvirea Conservatorului din Viena cu medalia de argint, își continuă studiile la Conservatorul din Paris, între anii 1895 și 1899, sub îndrumarea iluștrilor profesori Martin Pierre Marsick (vioară), André Gedalge (contrapunct), Jules Massenet și Gabriel Fauré (compoziție). La

data de 6 februarie 1898 are debutul în calitate de compozitor în cadrul Concertelor Colonne din Paris cu Suita simfonică Poema Română. În același an, începe să dea lecții și recitaluri de vioară la București. Admirat de Regina Elisabeta a României (celebra iubitoare a artei, Carmen Sylva), era deseori invitat să execute piese pentru vioară în Castelul Peleş din Sinaia.

Enescu a pus pe muzică câteva dintre poemele reginei Carmen Sylva, dând naștere mai multor lieduri în limba germană. Prințesa Martha Bibescu și-l disputa pe marele compozitor cu regina, dar se pare că aceasta din urmă a reușit să învingă, George Enescu fiind un invitat permanent la palatul regal, unde lua parte la seratele muzicale organizate de regină. Despre marele George Enescu s-a scris și se va scrie atâta timp cât se va cânta muzica sa, iar ca dovadă că-i nemuritor, amintesc despre o lucrare celebră, „Imnul Regal”, orchestrat de grl. Ionel Croitoru și interpretat de Reprezentativa Armatei MAPN, dirijor col. Aurel Gheorghiu la 19 August 2014.

Începând cu anul 1840 în Principatele Române s-a născut ideea unui imn național ce se cânta mai ales la festivitățile oficiale unde apărea domnitorul țării.

În anul 1862 s-a organizat un concurs pentru Imnul de Stat al României. A fost reținută piesa „Marș triumfal și primirea steagului și a Măriei-Sale Prințul Domnitor” scris de Eduard Hübsch. În anul 1881, cu prilejul încoronării regelui Carol I, poetul Vasile Alecsandri a scris textul „Imnului regal român”. Imnul s-a cântat în mod oficial pentru prima dată în anul 1884, fiind preluat și inclus de George Enescu la sfârșitul lucrării sale Poema Română Op. 1 - 1898.

Glorie și recunoștință veșnică iubitului nostru compozitor George Enescu!

Scriitor-compozitor **MARIN VOICAN-GHIOROIU**

**INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ** *Independența
prin Cultură*